

Ἐπίκαιρο

Ἡ ἐμφάνιση τοῦ Ἀναστημένου στήν Τιβεριάδα

Μέ ἓνα παιχνίδι, βλ. CD μέ ὑλικό, θά μπορούσε νά γίνει ἀναφορά στίς ἐμφανίσεις τοῦ Ἀναστημένου πού προηγούνται καί τίς διδάχτηκαν τά παιδιά τά προηγούμενα χρόνια (βλ. Βοηθήματα Κατωτέρου Α΄, Β΄, Γ΄, Μέσου Α΄ καί Β΄), καί ἔπειτα νά ἀκολουθήσει ἡ διήγηση τῆς ἐμφάνισης στήν Τιβεριάδα.

Εἶχε περάσει λίγος καιρός ἀπό τότε πού ὁ Χριστός ἀναστήθηκε. Οἱ μαθητές ἔφυγαν πιά ἀπό τό Ἱεροσόλυμα. Εἶχαν ἔρθει γιά τή μεγάλη γιορτή τοῦ ἰουδαϊκοῦ Πάσχα, ἀλλά μέσα σέ λίγες μέρες ἔζησαν φοβερά καί συγκλονιστικά γεγονότα... Μέσα σέ μιὰ νύχτα συνέλαβαν τόν Διδάσκαλό τους, Τόν δίκασαν καί Τόν καταδίκασαν σέ σταυρικό θάνατο. Τρεῖς μέρες μετά ὁ Κύριος ἀναστήθηκε! Οἱ μαθητές Τόν εἶδαν ἀναστημένο μέ τά ἴδια τους τά μάτια!

Βέβαιοι πλέον γιά τήν ἀνάστασή του, ἐπιστρέφουν χαρούμενοι στή Γαλιλαία. Βρίσκονται, ὥστόσο, σέ ἀμηχανία. Δέν γνωρίζουν πῶς θά εἶναι ἀπό ὁῶ καί πέρα ἡ ζωή τους. Ὁ Ἰησοῦς δέν τοὺς εἶπε ἀκόμη τά σχέδιά του, δέν τοὺς ἔχει ἀναθέσει κανένα ἔργο, καμία ἀποστολή. Θά ἀρχίσει πάλι τίς περιοδεῖες καί αὐτοί θά Τόν ἀκολουθοῦν; Θά ἐπιστρέφουν στίς δουλειές πού ἔκαναν πρὶν Τόν γνωρίσουν;

Ἐφτά ἀπό τούς δώδεκα μαθητές, πού ἦταν ψαράδες, ἀποφάσισαν μιά μέρα νά πᾶνε γιά ψάρεμα. Ὁ Πέτρος, ὁ Ἰωάννης, ὁ ἀδελφός του Ἰάκωβος, ὁ Θωμᾶς, ὁ Ναθαναὴλ καί ἄλλοι δύο παίρνουν τό πλοιάριο τους καί ζανοίγονται στή λίμνη τῆς Γαλιλαίας, τή Γενησαρέτ ἢ ἀλλιῶς Τιβεριάδα. Ὅλη τή νύχτα ξαγρύπνησαν, ἀλλά χαμένος ὁ κόπος τους, δέν ἔπιασαν τίποτε.

Ξημέρωσε. Βλέπουν Κάποιον στήν ἀκρογιαλιά. Ἄγνωστος τούς φαίνεται.

- Μήπως ἔχετε, παιδιά, κάτι νά φᾶμε γιά πρωινό; τούς ρωτᾷ.

- Ὅχι, τοῦ ἀπαντοῦν κουρασμένοι καί ἀπογοητευμένοι ἀπό τήν ἄκαρπη ψαριά.

- Ρίξτε τά δίχτυα σας στή δεξιά πλευρά τοῦ πλοίου καί θά βρεῖτε, τούς λέει ὁ «ξένος» ἀπό τήν ἀκτή.

Ἐρίζαν ἐκεῖνοι τά δίχτυα τους γιά ἄλλη μιά φορά, παρότι εἶχε περάσει ἡ ὥρα καί δέν ἦταν κατάλληλη γιά ψάρεμα. Τό ἀποτέλεσμα; Δέν μπορούσαν νά τραβήξουν τό δίχτυ ἀπό τό πλῆθος τῶν ψαριῶν· τόσο βαρὺ ἦταν!

Λέει ἀμέσως ὁ Ἰωάννης στόν Πέτρο: «Ὁ Κύριος εἶναι». Μόλις ἄκουσε ὁ Πέτρος ὅτι εἶναι ὁ Κύριος, ρίχνεται στή λίμνη γιά νά φτάσει ὡς τήν ἀκτή κολυμπώντας.

Δέν ἄργησαν νά φτάσουν καί οἱ ἄλλοι μαθητές μέ τό πλοιάριό τους. Στήν ἀμμουδιά βρῆκαν ἤδη ἀναμμένα κάρβουνα καί πάνω τους ψηνόταν ἓνα ψάρι· δίπλα ὑπῆρχε καί φωμί. «Φέρτε τώρα καί ἀπό τά ψάρια πού πιάσατε -εἶχαν πιάσει ἑκατόν πενήντα τρία μεγάλα ψάρια!- κι ἐλάτε νά φᾶμε» τούς λέει ὁ Ἰησοῦς.

Κανείς δέν Τόν ρώτησε: «Ποιός εἶσαι;». Ὅλοι καταλάβαιναν ὅτι ἦταν ὁ ἀναστημένος Κύριος, παρότι τά χαρακτηριστικά του δέν ἦταν τώρα ὅπως παλιά. Μετά τήν ἀνάσταση, τό σῶμα του τό ἄφθαρτο γινόταν γνωστό ἢ ἄγνωστο, φανερό ἢ ἀφαντο, ὅποτε ὁ ἴδιος ἤθελε.

Ὅταν τελείωσαν τό φαγητό τους, ὁ Χριστός πῆρε ἰδιαίτερα τόν Πέτρο καί τόν ρώτησε:

- Σίμων, γιέ τοῦ Ἰωῆ, μέ ἀγαπᾷς περισσότερο ἀπό αὐτούς;

Πρίν ἀπό τό Πάθος, ὁ Πέτρος ἐπέμενε (βλ. Μθ 26,30-35) πῶς κι ἂν ὅλοι οἱ ἄλλοι μαθητές ἐγκαταλείψουν τόν Διδάσκαλό τους, αὐτός εἶναι ἕτοιμος νά φτάσει μαζί του καί στή φυλακή καί στόν θάνατο! Ὅμως, τή νύχτα πού συνέλαβαν τόν Χριστό τρεῖς φορές Τόν ἀρνήθηκε· μέ ὅρκους καί ἀναθεματισμούς στήν αὐλή τοῦ Καϊάφα, μπροστά σέ δοῦλες καί ἀπλούς στρατιῶτες... Αὐτή τήν ἄρνηση ὑπονοεῖ τώρα ὁ Κύριος καί τρεῖς φορές τόν ρωτᾷ ἂν Τόν ἀγαπᾷ. Ταπεινωμένος καί βαθιά λυπημένος γιά τήν ἄρνησή του ὁ Πέτρος, ἀληθινά μετανιωμένος, ἀπαντᾷ:

- Κύριε, ἐσύ γνωρίζεις ὅτι Σέ ἀγαπῶ.

Δέν κάνει τώρα συγκρίσεις μέ τούς ἄλλους μαθητές, δέν ἔχει πιά τήν ἰδέα ὅτι ὑπερέχει.

- Βόσκε τά ἀρνάκια μου, τοῦ ἀπαντᾷ ὁ Χριστός.

- Σίμων, γιέ τοῦ Ἰωῆ, μέ ἀγαπᾷς; τόν ξαναρωτᾷ.

- Naί, Κύριε, ἐσύ γνωρίζεις ὅτι Σέ ἀγαπῶ, ἀπαντᾷ γιά δεύτερη φορά ὁ Πέτρος.

- Ποίμαινε τά πρόβατά μου.

- Σίμων, γιέ τοῦ Ἰωῆ, μέ ἀγαπᾷς; γιά τρίτη φορά τόν ξαναρωτᾷ.

Λυπήθηκε ὁ Πέτρος πού γιά τρίτη φορά τόν ξαναρώτησε ὁ Κύριος. Ἀμφιβάλλει, λοιπόν, γιά τήν ἀγάπη του;

- Κύριε, ἐσύ ὅλα τά γνωρίζεις, ξέρεις ὅτι Σέ ἀγαπῶ.

- Βόσκε τά πρόβατά μου.

Τρεῖς φορές Τόν ἀρνήθηκε ὁ Πέτρος, τρεῖς φορές ὁ Χριστός τοῦ ἔθεσε τό ἴδιο ἐρώτημα. Καί κάθε φορά, μετά τήν ἀπάντηση πού ἔπαιρνε, ἐπαναλάμβανε τήν ἴδια φράση: ὅτι τοῦ ἐμπιστεύεται τό ποίμνιό του, τό κοπαδάκι του, δηλαδή τήν Ἐκκλησία. Ἔτσι κανεῖς στό μέλλον δέν θά τολμοῦσε νά ὑποστηρίξει ὅτι ὁ Πέτρος, ἐπειδή ἀρνήθηκε τόν Χριστό, δέν θά μπορούσε νά εἶναι ἀπόστολός του. Ὁ Κύριος δέχτηκε τή μετάνοιά του καί τοῦ ἀνέθεσε τή διαποίμανση τῶν πιστῶν του.

Τό ἐρώτημα πού ἔθεσε, παιδιά, ὁ Κύριός μας στόν Πέτρο -«Σίμων, μέ ἀγαπᾷς;»-, τό ἀπευθύνει σήμερα καί σέ μᾶς, **στόν καθένα μας προσωπικά**. (Αναφέροντας ἕνα ἕνα τά ὀνόματα τῶν παιδιῶν ἐπαναλαμβάνουμε τό ἐρώτημα). «Γιάννη, μέ ἀγαπᾷς;», «Κώστα, μέ ἀγαπᾷς;», «Ἀνδρέα, μέ ἀγαπᾷς;»...

Τί θά εἶχαμε ἄραγε νά Τοῦ ἀπαντήσουμε; Θά μπορούσαμε ὅπως ὁ Πέτρος νά Τοῦ ποῦμε «Χριστέ μου, ἐσύ ὅλα τά γνωρίζεις, ξέρεις πώς Σέ ἀγαπῶ»;

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι **τά γνωρίζει ὅλα**. Γνωρίζει τά ἔργα μου, τά λόγια μου, τίς σκέψεις μου, τούς φίλους μου, τίς ἐνασχολήσεις μου, τίς ἐπιθυμίες μου, τίς ἐπιλογές μου, τούς πιό μυστικούς χτύπους τῆς καρδιάς μου... Λοιπόν, τί βλέπει ὁ Χριστός;... Τόν ἀγαποῦμε;

Αὐτός **μᾶς ἀγαπάει**. Μᾶς ἀγαπάει ἀπέραντα, τόσο πού δέν μπορεῖ νά τό συλλάβει ὁ νοῦς μας! Τό ἔδειξε μέ τή σταυρική του θυσία. Πέθανε γιά χάρη μας πάνω στόν Σταυρό καί ἀναστήθηκε γιά νά χαρίσει σέ μᾶς ζωή αἰώνια!

Ἐμεῖς ἔχουμε νά δείξουμε κάτι πού κάναμε γιά τήν ἀγάπη τή δική του;...

● Ἄν ἀγαπῶ ἕνα πρόσωπο, χαίρομαι νά βρίσκομαι κοντά του, ἀναζητῶ τή συντροφιά του. **Τή συντροφιά τοῦ Χριστοῦ τήν ἀναζητῶ;**

* Μέ περιμένει νά Τόν συναντήσω **τήν ὥρα τῆς προσευχῆς**. Πόσο συχνά Τοῦ μιλῶ; Λέω σ' Αὐτόν τίς ἀγωνίες, τά προβλήματα, τίς χαρές καί ὅλα τά μυστικά μου;...

* Ὁ Χριστός μοῦ στέλνει μήνυματα ἀπό τόν οὐρανό! Δέν θά τά βρῶ στό κινητό μου... Θά τά βρῶ ὅμως στήν **Ἁγία Γραφή**. Τή διαβάζω καθημερινά μέ λαχτάρα;

* Μέ καλεῖ, ἐπίσης, κάθε Κυριακή πρωί στό σπίτι του, **στόν ναό**. Δέχομαι τήν πρόσκλησή του;

* Μέ καλεῖ καί στό **Κατηχητικό** μου. Ἔχω ἐπιθυμία νά ἀκούω γιά τόν Χριστό, νά μαθαίνω γι' αὐτόν ὅλο καί περισσότερα;

* Τόν καλῶ μέ τή σειρά μου νά ἔρθει σέ μένα; Ἐπιθυμῶ νά συμμετέχω συχνά στό **μυστήριο τῆς Θείας Κοινωνίας**; Κάθε φορά πού πλησιάζω στό ἅγιο Δισκοπότηρο καί κοινωνῶ «μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καί ἀγάπης», ἔρχεται νά μέ ἐπισκεφτεῖ, νά μείνει μέσα μου!

• Κι ἀκόμη, παιδιά, **ὅταν ἀγαπῶ ἕνα πρόσωπο, δέν θέλω νά τό στεναχωρῶ**, προσπαθῶ νά κάνω ὅ,τι τοῦ ἀρέσει, νά μήν τοῦ χαλάσω κανένα χατίρι... Ἄν ἀγαπῶ, λοιπόν, τόν Χριστό, δέν θέλω νά Τόν λυπῶ, ἀγωνίζομαι μέ χαρά νά κάνω τό θέλημά του· ἐπιθυμῶ νά Τοῦ κάνω ὅλα τά «χατίρια», δηλαδή νά τηρῶ ὅλες τίς ἐντολές του. Μᾶς τό εἶπε ἄλλωστε ὁ ἴδιος: **«ἐὰν ἀγαπᾶτε με, τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσατε»** (= «ἂν μέ ἀγαπᾶτε, νά τηρεῖτε τίς ἐντολές μου») (Ἰω 14,15).

Νά μᾶς ἀπασχολήσει, παιδιά, τό ἐρώτημα τοῦ Χριστοῦ: «Ἀνδρέα, Γιάννη, Κώστα... Μαρία, Ἄννα, Κατερίνα, μέ ἀγαπᾶς;». Καταδέχεται νά ζητᾷ τήν ἀγάπη μας! Ὁ μέγας καί ἅγιος Θεός νοιάζεται ἂν Τόν ἀγαπῶ ἐγώ ὁ ἀδύναμος καί ἁμαρτωλός ἄνθρωπος! Αὐτός πρῶτος μέ ἀγαπᾷ ἀπέραντα καί θέλει νά Τόν ἀγαπῶ, γιά νά κάνω δικά μου τά δῶρα τῆς ἀγάπης του!

Νά παρακαλοῦμε καί τούς Ἁγίους, πού Τόν ἀγάπησαν πολύ, νά πρεσβεύουν γιά μᾶς

- * νά ἀγαπήσουμε
 - τήν προσευχή
 - τήν Ἁγία Γραφή
 - τή Θεία Λειτουργία
 - τή Θεία Κοινωνία
 - τό Κατηχητικό μας,

* νά ἀγωνιζόμαστε νά τηροῦμε στή ζωή μας τίς ἐντολές του, γιά νά μπορούμε νά Τοῦ λέμε: **«Χριστέ μου, ἐσύ ὅλα τά γνωρίζεις, ἐσύ ξέρεις πῶς Σέ ἀγαπῶ!»**.

(Προτεινόμενα τραγούδια από «Πνευματικές Ώδές Α΄»: α) «Χριστός ανέστη», σ. 208, β) «Λαμπρή», σ. 209, γ) «Ὁ Ἀναστάσιμος», σ. 210, CD «Πασχαλινές Ώδές», ἀρ. 6, 7, 10, βλ. CD μέ υλικό).

ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Εἰκόνα μέ τήν ἐμφάνιση στήν Τιβερίάδα.
2. Παιχνίδι ἐπίκαιρο.
3. Ἐνθύμιο πασχαλινό.
4. Τραγούδια σέ ἀρχεῖο κειμένου καί ἤχου.